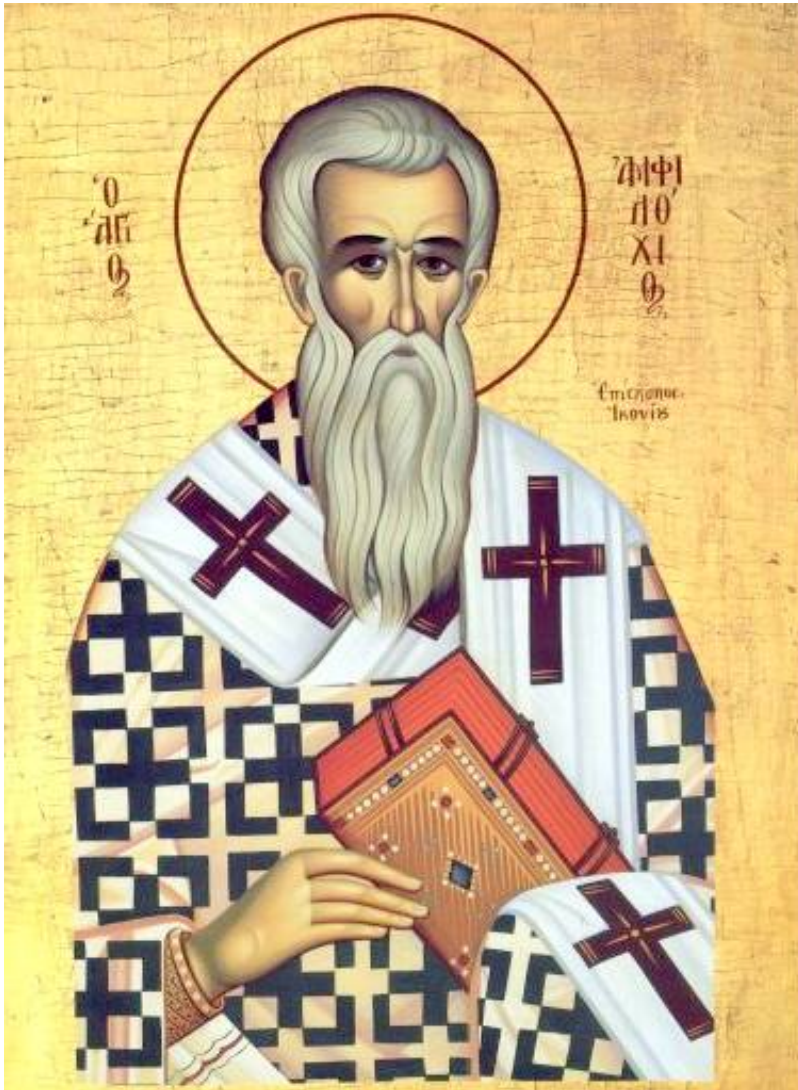

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ.

Ο Άγιος Αμφιλόχιος, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 23 Νοεμβρίου, γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καπαδοκίας, το έτος 340 μ.Χ. Ο πατέρας του ονομάζονταν και αυτός Αμφιλόχιος και ήταν αδελφός, της Νόνα, της μητέρας του Γρηγορίου του Ναζιανζηνού και τη μητέρα του την ονόμαζαν, Λιβύη. Ήταν αδελφός του Ευφημίου και της Θεοδοσίας, της μητέρας της Οσίας Ολυμπιάδος, που υπηρέτησε πολλούς Επισκόπους, στην Κωνσταντινούπολη και βοήθησε οικονομικά, τον Άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο, δωρίζοντάς του, μεγάλες ποσότητες χρυσού και αργύρου. Συνδέονταν, με στενούς δεσμούς φιλίας, με τον Μέγα Βασίλειο, τον εξάδελφο του, Γρηγόριο τον Ναζιανζηνό και τον Ιωάννη τον Χρυσόστομο. Σπούδασε, κοντά στον ονομαστό ρήτορα και διδάσκαλο Λιβάνιο και μετά το τέλος των σπουδών του, άσκησε το επάγγελμα του συνηγόρου, στην Κωνσταντινούπολη,

από το 364-370 μ.Χ. με απόλυτη, επιτυχία. Γρήγορα όμως εγκαταλείπει τον πλούτο και τα αξιώματα και αποσύρεται σε έρημη περιοχή, κοντά στα Οζίζαλα της Καπαδοκίας, όπου επιθυμεί, να ασκητέψει. Βρίσκει ένα σπήλαιο, το οποίο κρίνει, κατάλληλο και το επιλέγει, για την εγκατάστασή του. Έτσι, αρχίζει αμέσως, να εφαρμόζει, αυστηρή ασκητική ζωή, με διαρκείς προσευχές, με αυστηρές νηστείες, αλλά και με αγρυπνίες, σκληραγωγεί καθημερινά, τον εαυτόν του, προκειμένου να πετύχει, την πνευματική του τελείωση. Καταφέρνει, παρά τις δύσκολες συνθήκες που διαβιώνει, να χτίσει Ναό, που τον αφιερώνει, στην Αειπάρθενο Θεοτόκο, για να εκπληρώνει τις θρησκευτικές του υποχρεώσεις, όπως ο ίδιος, ήθελε. Αυτό τον θησαυρό των αρετών και τον πλούτο των γνώσεων, διάλεξε ο Πανάγαθος Θεός, με το δικό Του θαυμαστό τρόπο, να τον χρησιμοποιήσει, ως Ποιμένα, των λογικών Του προβάτων.

Στέλνει σε κάποια χρονική στιγμή, τον Αγγελιοφόρο του Άγγελο και ανακοινώνει στον Άγιο Αμφιλόχιο, να μετακινηθεί στο Ικόνιο και να αναλάβει την προστασία του ποιμνίου, αφού ο Επίσκοπος Ικονίου Ιωάννης, απεβίωσε. Ο Άγιος, ενώ άκουσε τη φωνή του Αγγέλου και κατάλαβε καλά εκείνο που του ανακοίνωσε, δεν έδειξε καμιά προθυμία, γιατί ταπεινός, όπως αισθάνονταν, δεν έκρινε το εαυτό του κατάλληλο, για ένα τόσο, μεγάλο αξίωμα. Χρειάστηκε να τον επισκεφθεί και δεύτερη φορά, αλλά και πάλι είχε τις αμφιβολίες του ο Άγιος, θεωρώντας, μήπως έτσι, θέλει να τον εξαπατήσει, ο διάβολος. Έτσι, ο ίδιος Άγγελος, τον επισκέπτεται και τρίτη νύχτα και του λέγει: « Μην εναντιώνεσαι, Αμφιλόχιε, γιατί η Χάρη του Αγίου Πνεύματος, σε ψήφισε, Επίσκοπο». Αμέσως ο Άγιος, του απαντά: « Αν είσαι, Άγγελος του Θεού, μείνε, να προσευχηθούμε, μαζί». Τότε ο Άγγελος, πιάνει από το χέρι τον Άγιο Αμφιλόχιο και πηγαίνουν μαζί, στην Εκκλησία. Μόλις πλησίασαν, οι πόρτες άνοιξαν από μόνες τους και ο Ναός φωτίστηκε, από Ουράνιο Φώς. Παρουσιάστηκαν και πολλοί λευκοφορεμένοι και οδήγησαν τον Άγιο, στο Ιερό. Προσευχήθηκαν όλοι μαζί και παρεκάλεσαν, να έλθει στον Άγιο, η Χάρη του Αγίου Πνεύματος και έφυγαν.

Την επόμενη μέρα κατέφθασαν και οι Επίσκοποι της περιοχής, οι οποίοι είδαν, την ίδια, Θεία Οπτασία, να τον χειροτονήσουν και να τον εκλέξουν Επίσκοπο. Παραλαμβάνουν τον Άγιο και τον οδηγούν στην Εκκλησία, προκειμένου, να τον χειροτονήσουν. Μόλις φόρεσαν τις Αρχιερατικές τους στολές και ετοιμάστηκαν να ξεκινήσουν, ο Άγιος κατάλαβε, τι επρόκειτο να κάνουν. Τότε τους λέγει, ότι Άγγελοι του Θεού, τον χειροτόνησαν τη νύχτα. « Εν γαρ τη νυκτί ταύτη Άγγελοι Θεού, χειροτόνησάν με, Επίσκοπον Ικονίου», θα γράψει, αργότερα ο ίδιος. Ήταν, το έτος 373 μ.Χ. κατά τους χρόνους των βασιλέων, Ουαλεντιανού και Ουάλεντος.

Μόλις ανάλαβε, Επίσκοπος Ικονίου, άρχισε με τις ομιλίες του, να εμπυχώνει και να παρακινεί τους Χριστιανούς, να δείχνουν την πίστη τους με έργα και να αγωνίζονται συνεχώς, προκειμένου, να αποκτήσουν αρετές. Με τις επιστολές, που γράφει, τους διαφωτίζει στα δογματικά θέματα, της Πίστεως μας και καταπολεμεί τις αιρέσεις και τους αιρετικούς. Για να πετύχει καλύτερα αποτελέσματα, συγκαλεί το 376 μ.Χ. στο Ικόνιο, Τοπική Σύνοδο των Επισκόπων της Λυκαονίας. Με τη Σύνοδο αυτή, καταδίκασε, τις αιρετικές διδασκαλίες των Αρειανών και των Πνευματομάχων, που παρά την καταδίκη τους, εξακολουθούσαν να δημιουργούν, προβλήματα, στην Εκκλησία.

Γι' αυτό, το έτος 381μ.Χ. συγκαλείται από τον αυτοκράτορα, Μέγα Θεοδόσιο, η Β' Οικουμενική Σύνοδος, στην Κωνσταντινούπολη. Αιτία, ήταν, οι αιρετικές διδασκαλίες, των Πνευματομάχων, Μεκεδόνιου και Ευνόμιου, που διδασκαν, ότι ο Υιός του Θεού, είναι μικρότερος του Πατρός και αποτελεί κτίσμα Του. Ενώ, η Ορθόδοξη διδασκαλία, πιστεύει και ομολογεί, ότι ο Υιός του Θεού, είναι ομοούσιος, με τον Πατέρα. Στη Σύνοδο συμμετείχαν

Ο Άγιος Αμφιλόχιος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 17 Σεπτέμβριος 2012 06:58 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:20

150 Άγιοι Πατέρες από την Ανατολική Εκκλησία. Ανάμεσα στους προσκεκλημένους, ήταν και ο Άγιος Αμφιλόχιος, ο Επίσκοπος Ικονίου. Ο Άγιος Αμφιλόχιος, πριν ξεκινήσει, προσευχήθηκε με θερμή στο Σωτήρα μας Χριστό, να τον βοηθήσει. Ανάμεσα στα μέλη της συνοδείας του, ήταν και ο αρχιδιάκονός του Θεόδουλος, στον οποίο έδωσε ένα μαντήλι, με αναμμένα κάρβουνα και του λέγει: « Φύλαξέ το αυτό, μέχρι, την Κωνσταντινούπολη». Σε όλη τη διαδρομή, σταματούσαν στις Εκκλησίες που συναντούσαν, να προσευχηθούν. Όλες οι Εκκλησίες εκείνη την περίοδο, παρέμεναν κλειστές και σφραγισμένες. Μόλις, ο Άγιος Αμφιλόχιος σταματούσε μπροστά στην πόρτα της κάθε Εκκλησίας, άνοιγε, μόνη της και έμπαιναν μέσα, για να προσευχηθούν.

Μόλις, ο Ευνόμιος, με την παρέα του, πληροφορήθηκε το γεγονός, άρχισε, να τον κυριεύει, ένα απεριόριστο μίσος, για το πρόσωπο του Αγίου. Άρχισε, να τον αναζητεί παντού, προκειμένου να τον χλευάσει και να ασκήσει επάνω του, κάποιο, ψυχολογικό πόλεμο. Όταν κατάφερε, να τον συναντήσει, άρχισε να τον απειλεί, ότι αύριο, που είναι, η πρώτη μέρα των εργασιών της Συνόδου, θα τον ξευτιλίσει, μπροστά στον αυτοκράτορα και μπροστά, στους Συνοδικούς. Ο Άγιος, απόλυτα ήρεμος, του απαντά: « Αύριο τέκνο μου, δε θα φθάσεις, να δεις, τη Σύνοδο». Έτσι, ο ασεβής Ευνόμιος, μόλις, κάνει την κίνηση, να εξέλθει από την πόρτα, σωριάζεται κάτω λιπόθυμος και τον καταλαμβάνει, κακοήθης πυρετός.

Όλη τη νύχτα προσεύχονταν, ο Άγιος Αμφιλόχιος και παρακαλούσε τον Πανάγαθο Θεό, να τον φωτίσει, προκειμένου, να βεβαιώσει, την Ορθόδοξη Διδασκαλία, της Πίστεώς μας. Το πρωί, που ξημέρωσε, λέγει στον αρχιδιάκονό του, ότι η σημερινή μέρα είναι πολύ δύσκολη και για να ζήσουμε, πρέπει να κάνεις εκείνα που σου λέω και ο Αγαθός Θεός, θα μας βοηθήσει.

Υπήρχε τότε η συνήθεια, όταν επισκέπτονταν ένας Επίσκοπος το βασιλιά, να φωνάζει ο Διάκονος « Όρθιοι πάντες». Αυτό θέλω να κάνεις και εσύ, μόλις θα μπορούμε, στην αίθουσα, του θρόνου. Ο Διάκονος φοβισμένος του απαντά, ότι αν θα συμβεί αυτό, θα με σκοτώσει αμέσως, ο βασιλιάς. Ο Άγιος, πλημμυρισμένος από καλοσύνη, του απαντά: « Ξεχνάς τέκνο μου, ότι ο Κύριος μας διδάξε, να μη φοβόμαστε εκείνους, που μόνο το σώμα μπορούν να σκοτώσουν, ενώ τη ψυχή, δεν μπορούν να την ακουμπήσουν, γιατί εξουσιάζεται, από Εκείνον;». Ο Διάκονος, δήλωσε υπακοή και ο Άγιος, άρχισε να ετοιμάζεται, φορώντας την Αρχιερατική του στολή, έτοιμος να εισέλθει στο Παλάτι, για τη Σύνοδο. Ζήτησε το μαντήλι με τα κάρβουνα, που εξακολουθούσαν να παραμένουν αναμμένα, τους βάζει ευώδες θυμίαμα και προχωρεί, προς τον αυτοκράτορα. Μόλις ο Διάκονος, αναφωνεί, το « Όρθιοι πάντες» όλοι σηκώθηκαν από τους θρόνους που κάθονταν, αλλά έδειχναν ταραγμένοι. Ο αυτοκράτορας θύμωσε, γιατί το θεώρησε, άπρεπο. Οι αρχηγοί των αιρέσεων, βρήκαν την ευκαιρία να κατηγορήσουν τον Άγιο, ότι είναι ανόητος, αλλά και φλύαρος. Ο Άγιος, απόλυτα ήρεμος, πλησιάζει στο θρόνο του βασιλιά και τον χαιρετά, λέγοντας: « Χαίροις Μεγαλειότατε». Δίπλα του κάθονταν ο γιός του Αρκάδιος, που τον χαιρετά και του λέγει: « Χαίροις και συ παιδίον». Αυτός ο χαιρετισμός προς το παιδί του, τον εξόργισε περισσότερο και άρχισε να κάνει, δριμύτατες παρατηρήσεις, στον Άγιο. Αφού τον ελέγχει πρώτα για την περιφρόνηση που έδειξε στο παιδί του και αφού του υπενθυμίζει, ότι είναι και αυτός βασιλιάς, αφού φορεί όλα τα βασιλικά εξαρτήματα, τον απειλεί, ότι θα τον τιμωρήσει, με αποκεφαλισμό.

Ο Άγιος, με απόλυτη ηρεμία και γεμάτος καλοσύνη, του απαντά: « Μεγαλειότατε, αν εσύ οργίζεσαι, γιατί σου περιφρόνησα τον γιό σου, που σήμερα είναι και αύριο διαλύεται, φαντάζεσαι πόσο οργίζεται ο Αθάνατος Βασιλέας, όταν οι ασεβείς, του υβρίζουν, τον Υιό Του το Μονογενή και ομοούσιον;». Ο αυτοκράτορας ενοχλημένος και εξοργισμένος

περισσότερο του απαντά, ότι δε φθάνει που είσαι γέρος, αλλά είσαι και αδιάντροπος και η αναιδεια σου, είναι σκυλίσια. Ο Άγιος, ατάραχος και ήρεμος, του απαντά: « Μεγαλειότατε, είμαι στα χρόνια γέρος και έχω μάθει στη ζωή μου, να μη σέβομαι, τους άτακτους. Μπορεί να φαίνομαι σαν σκύλος και δεν θα σταματήσω ποτέ να γαυγίζω και να δαγκώνω, όλους εκείνους, που μάχονται την Εκκλησία και της κατασπαράζουν τα πρόβατα. Αυτούς θα τους εξαφανίσω, με τη βοήθεια του Θεού».

Μόλις ο αυτοκράτορας, άκουσε τις έξυπνες και σοφές απαντήσεις, από τον Άγιο Αμφιλόχιο, ο θυμός του εξαφανίζεται και η καρδιά του, άρχισε να μαλακώνει. Αμέσως, σηκώνεται από το θρόνο του, αγκαλιάζει τον Άγιο και του φιλούσε τα χέρια και τα πόδια, λέγοντάς του: « Σοφίστηκες, έξυπνη απόδειξη, εσύ που με θεία ψήφο, χειροτονήθηκες, Αμφιλόχιε. Αφού εγώ, σαν κοινός θνητός σκανδαλίστηκα, από την περιφρόνηση, που έδειξες στο παιδί μου, πως μπορεί να υπομείνει, ο Ουράνιος Βασιλεύς, την μείωση, του Μονογενούς Του Υιού;». Και ενώ βρίσκονταν ακόμη συγκινημένος και δακρυσμένος, δίδει εντολή στους στρατιώτες του, να συλλάβουν, όλους τους αιρετικούς και να τους ραβδίσουν, αλύπητα και ασταμάτητα, μέχρι να ματώσει το κορμί τους και να γίνει, ένα αίμα.

Μετά απ' αυτό τον θρίαμβο, του Αγίου Αμφιλοχίου, ο αυτοκράτορας του ζήτησε να παραμείνει στο Παλάτι, προκειμένου, να τον ακούει περισσότερες ώρες της μέρας και να του διδάσκει, τις σωστές Αλήθειες, της Πίστεώς μας. Ο Άγιος δέχτηκε, με χαρά την πρόσκληση, όμως, γρήγορα διαπίστωσε, ότι δεν ήταν η θέση του στο Παλάτι και άρχισε να ζητάει την άδεια από τον αυτοκράτορα, να του επιτρέψει, να αναχωρήσει. Έτσι, μόλις ο αυτοκράτορας διαπίστωσε, ότι δεν μπορεί να κάνει διαφορετικά, του έδωσε την άδεια να αναχωρήσει, λέγοντάς του, να του ζητήσει, όποια χάρη ήθελε, να του κάνει. Η χάρη που ζητούσα από τη βασιλεία σου, μου δόθηκε με την βοήθεια του Θεού, να συντρίψω τους εχθρούς της Πίστεώς μου, του απάντησε. Για να τον ευχαριστήσει όμως, του ζήτησε να κατασκευάσει δύο Εκκλησίες στο Ικόνιο, η μια στο όνομα, της του Θεού Σοφίας και η άλλη, στο όνομα του Ιωάννη του Βαπτιστή και αναχώρησε, για το Ικόνιο.

Άρχισε αμέσως, τις επαφές με το ποίμνιό του, αλλά η κλονισμένη υγεία του, κατάλαβε, ότι δεν θα αντέξει για πολύ και σύντομα, θα τον προδώσει. Το γεγονός συνέβη, το 400 μ.Χ. στις 23 Νοεμβρίου, πήγε κοντά στον Κύριο μας, για να λάβει την αμοιβή, των κόπων του.

Απολυτικό του Αγίου:

Σοφίας την έλλαμψιν ως καθαρός μνηθείς, δογμάτων ορθότητος, φωτοειδείς αστραπάς, εκλάμπεις τοις πέρασι. Συ γαρ την εν Τριάδι ομοούσιον φύσιν εκήρυξας ασυγχύτως, καθελών τας αιρέσεις. Διό σε Ιεράρχα Αμφιλόχιε, Χριστός εδόξασε.

Ακούστε το απολυτικό του Αγίου:

{mp3}ag-amfiloxios{/mp3}

Ο Άγιος Αμφιλόχιος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Δευτέρα, 17 Σεπτέμβριος 2012 06:58 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:20

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου, Ο ΑΓΙΟΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου, τον αφιερώνω στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, με την ευχή, να τους προστατεύει, η Χάρη Του.

Σπήλι, Σεπτέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}